Bobrovec

Plazí sa po zemi
snaží sa vyhnúť
kopancom do hlavy
krv musí žuť

Tykal maloletej
vydatej deve
za urážku na cti
s ním vyrazili dvere

Vonku sa pozbieral zahrozil zakričal
s pomocou mafie vendetu sľuboval
na chatu zabehol a hneď bol späť
žabykláč v ruke ako odpoveď

REFRÉN:
Táto dedina všetkých preverí
či sme ešte ľudia alebo už zvery
každý čo prežil, sa vrátil zmenený
život pred skúškou bol ako bez ceny
odhalí aj to, čo malo ostať skryté
navždy pod našou kožou vyryté
vrátiš sa iba ak máš odvahu
hrošiu kožu a silnú povahu

Ďalší z výpravy
rozbíjal vzťahy
zadané obrábal
keď všetci spali

Podľa legendy aj
na cintoríne
mŕtvych prebudil
trest ho neminie

Pred barom bicykle domácich opreté
duše chcel vypustiť, no spustil varieté
z úkrytu hrdinu za uši ťahali
a dušu z neho vymlátili

REFRÉN:
Táto dedina všetkých preverí
či sme ešte ľudia alebo už zvery
každý čo prežil, sa vrátil zmenený
život pred skúškou bol ako bez ceny
odhalí aj to, čo malo ostať skryté
navždy pod našou kožou vyryté
zanechali sme tu riadny chliev
no aspoň sme oddelili zrno od pliev

REFRÉN:
Bobrovec je obec, čo všetkých preverí
môžeš aj nemusíš nám to veriť
každý čo prežil, sa vrátil zmenený
život pred skúškou bol ako bez ceny
odhalí aj to, čo malo ostať skryté
navždy pod našou kožou vyryté
vrátiš sa iba ak máš odvahu
hrošiu kožu a silnú povahu

Strelím facku jej
svini neposlušnej
tak neodvrávaj mi
nebrataj sa s nimi
nezvi ich na chatu
zostaň si s nimi tu
ja som chaty pán
zabavím sa aj sám

Život 2.0

Pár rokov dozadu svet patril nám
život bol jeden nekonečný flám
krčmoví lúmeni čo mrhali dňami
predvádzali sa pred babami

REFRÉN:
Ráno sme chodili domov
teraz ráno vstávame

KOTÚČE DM

máme deti, skôr než sme si
všimli, že dospievame
je to fajn, ako predtým
napriek kecom skeptikov
sme živým dôkazom, že
rock n roll nekončí rodinou

Zodpovednosť za druhých nesieme
za seba naďalej tak celkom nie
je sranda, aj keď žena nadáva
keď ťa spitého z krčmy za uši ťahá

Superstár

Tak čo, mister Superstár
nechýba ti tvoja tvár?
lepší sú amatéri
uznal to už aj bulvár

Prespievané hity
zahrali nám na city
no vlastné piesne
sú neúspešné

Chcel si rýchlo na vrchol
sláva ťa stiahla nadol
pri návrate späť na zem
horíš jak meteor

REFRÉN:
Hviezda z neba padá
miesto na scéne hľadá
chce stáť na pódiu
mení sa v paródiu
o úspech v súťaži
sa silou-mocou snaží
nahý sa pretŕča
a hrá sa na pankáča

Lenže ani koučov armáda
na vlasoch pomáda
zázraky nedokáže

KOTÚČE DM

vieme aj my z garáže

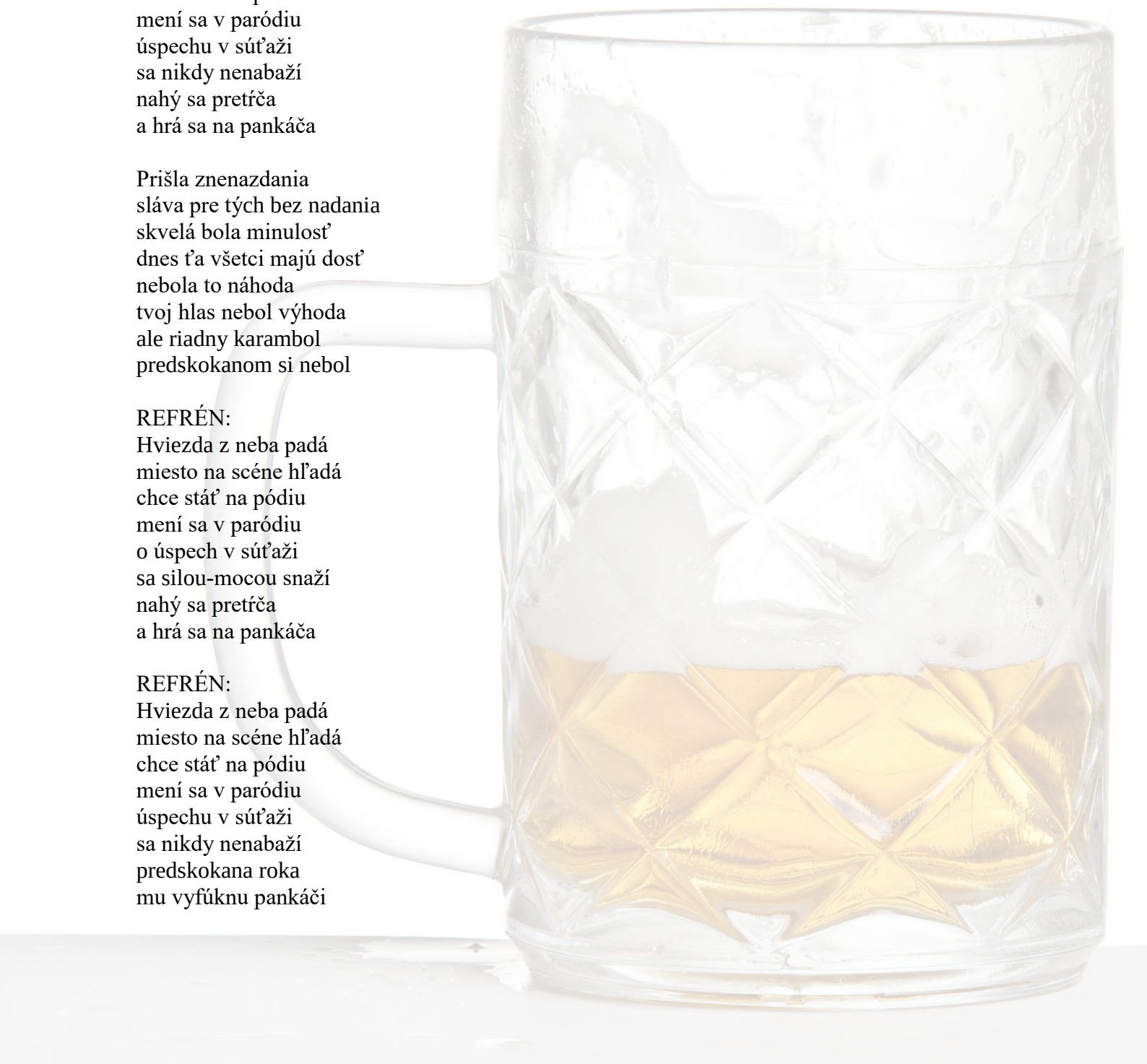
Ktorí ťa porazili
SMSkami prebili
nechodia tisícky
si skončil, prakticky

REFRÉN:
Hviezda z neba padá
miesto na scéne hľadá
chce stáť na pódiu
mení sa v paródiu
úspechu v súťaži
sa nikdy nenabaží
nahý sa pretŕča
a hrá sa na pankáča

Prišla znenazdania
sláva pre tých bez nadania
skvelá bola minulosť
dnes ťa všetci majú dosť
nebola to náhoda
tvoj hlas nebol výhoda
ale riadny karambol
predskokanom si nebol

REFRÉN:
Hviezda z neba padá
miesto na scéne hľadá
chce stáť na pódiu
mení sa v paródiu
o úspech v súťaži
sa silou-mocou snaží
nahý sa pretŕča
a hrá sa na pankáča

REFRÉN:
Hviezda z neba padá
miesto na scéne hľadá
chce stáť na pódiu
mení sa v paródiu
úspechu v súťaži
sa nikdy nenabaží
predskokana roka
mu vyfúknu pankáči

KOTÚČE DM

Holubia letka

Sme vínne mušky, letíme
za pagáčmi na víne
tvárime sa nevinne
veď len obdivujeme umenie

Pachy vskutku podivné
vôkol seba šírime
na obrazy hľadíme
aké sú len nádherné

REFRÉN:
Vernisáže, to nás živí
nielen umením sme živí
ten kto príde, ten prv žerie
málokto sa neožerie

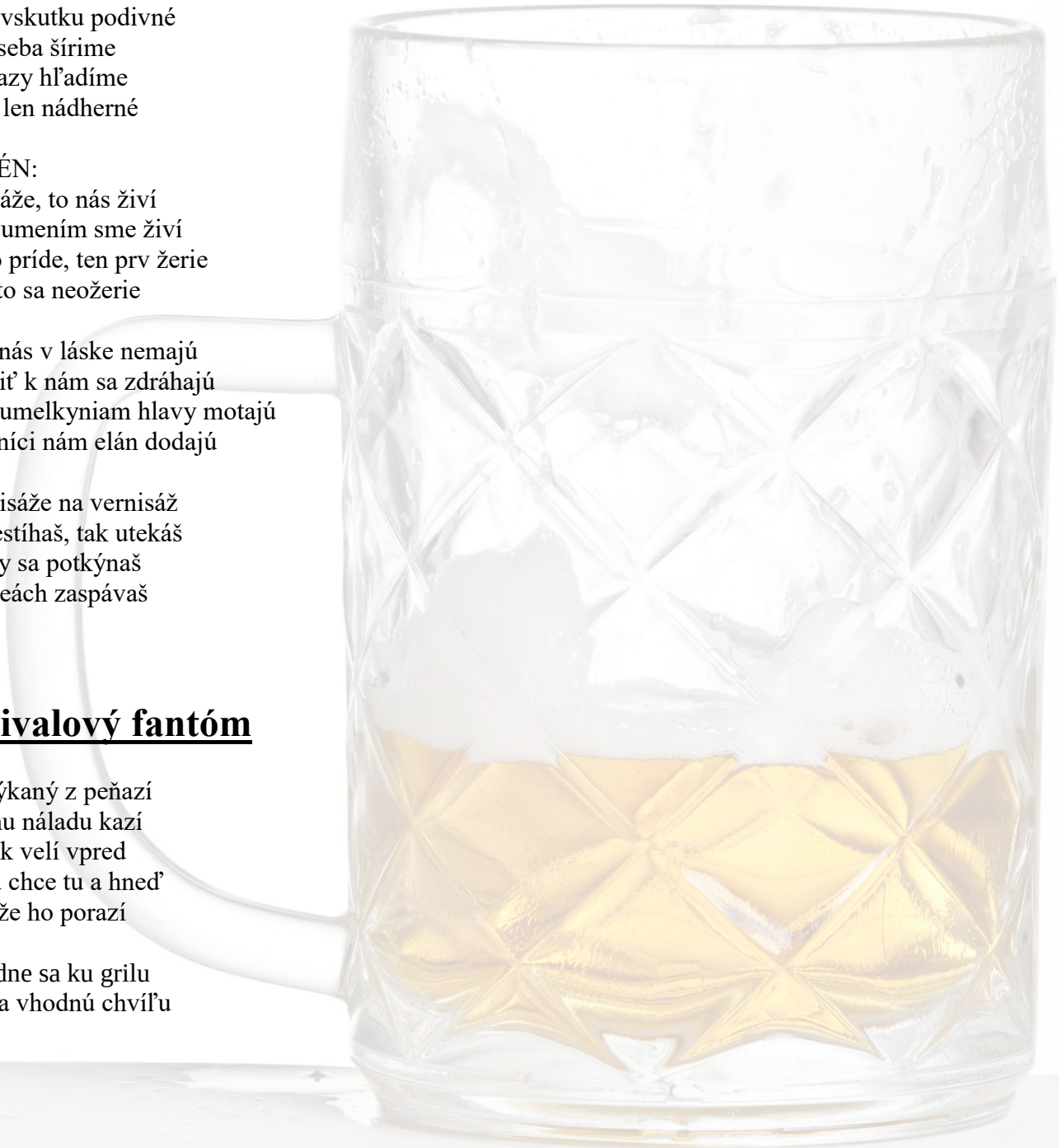
Snobi nás v láske nemajú
priblížiť k nám sa zdráhajú
radšej umelkyniam hlavy motajú
no čašníci nám elán dodajú

Z vernisáže na vernisáž
keď nestíhaš, tak utekáš
o sochy sa potkýnaš
pri videách zaspávaš

Festivalový fantóm

Vyžmýkaný z peňazí
hlad mu náladu kazí
žalúdok velí vpred
obživu chce tu a hneď
hrozí, že ho porazí

Prikradne sa ku grilu
čaká na vhodnú chvíľu

záškodnícke maniere
všade plné taniere
netreba mu posilu

„Kopy mias!“, slintá zas

Preťažená obsluha
nevníma dobrodruha
ten sa z tieňa vynára

Cieli na jedno zo súst
natlačí si ho do úst
mizne poza bufetára

Po úspešnej misii
pochváli sa partii
tá mu nechce uveriť

Sláva stúpa do hlavy
nikto ma nezastaví
ešte sa chcem obslúžiť

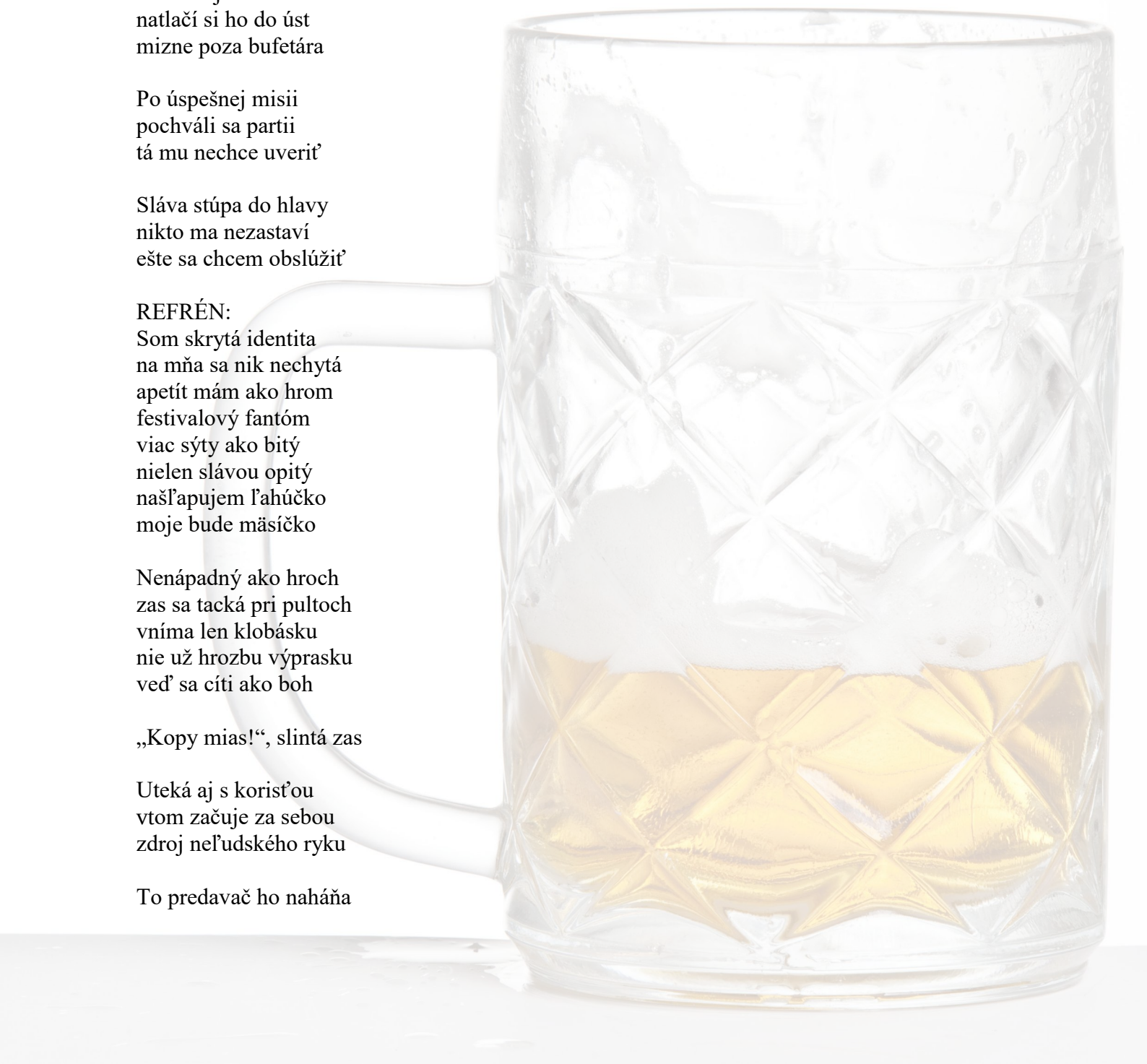
REFRÉN:
Som skrytá identita
na mňa sa nik nechytá
apetít mám ako hrom
festivalový fantóm
viac sýty ako bitý
nielen slávou opitý
našľapujem ľahúčko
moje bude mäsíčko

Nenápadný ako hroch
zas sa tacká pri pultoch
vníma len klobásku
nie už hrozbu výprasku
veď sa cíti ako boh

„Kopy mias!“, slintá zas

Uteká aj s korisťou
vtom začuje za sebou
zdroj neľudského ryku

To predavač ho naháňa

ako bažanta kaňa
chce mu skočiť po krku

Nemá veľmi na výber
a tak prudko mení smer
naspäť na miesto činu

„Túto klobásku prosím!
Ja ju rád zaplatím.
Čo nechápete psinu?“

REFRÉN:
Som skrytá identita
na mňa sa nik nechytá
apetít mám ako hrom
festivalový fantóm
viac bitý ako sýty
koniec je bezmäsitý
dám sa na inú stravu
festivalovú trávu

Oči z prachu

Vo svete zasvätenom kráse všetkých vecí
ošklivosť, tú drzosť, nik nepripustí
hľadať viac vo vnútri, to sa im hnusí
krása ako meč nad nimi visí

Hlboko pod mestom plazí sa temný prízrak
namiesto očí dve jamy šedivé
viac vidí než oni jeho vnútorný zrak
pod povrchy klamlivé

REFRÉN:
Koľko krás
vidí v nás?
Zrkadlo duše
bez retuše kazí chuť
vidí v nás
priepasť
keď to už viete
nemôžete (nikdy) zabudnúť

KOTÚČE DM

Našli ho náhodou, spustilo to aféru
ich krása zrazu sa zmenila na chiméru
trest ho však neminul, na kríži zhorieť musí
nie je to dym, čo ich dusí

Zmenili sa ľudia, aj staré dobré časy
naveky prekliati, svet bez krásy
jeho krik ich duše naveky zotročil
z neba na nich hľadia sivé oči

REFRÉN:
Koľko krás
vidia v nás?
Zrkadlo duše
bez retuše kazí chuť
vidia v nás
priepasť
keď to už viete
nemôžete (nikdy) zabudnúť

A oči z prachu sa už nikdy nezavreli
sivé oči jak dva mesiace na oblohe

Dám si ešte

Zobúdzať sa musíš, aj keď sa nechceš
zaspávať – to nechceš, aj keď musíš
zabúdať – to nevieš, aj keď tak veľmi chceš
zabávať sa musíš, aj keď sa nevieš

Okrádať sám seba o každé ráno
ovládať sám seba, sám sebe pánom
nevládať už ďalej ísť či stáť
nechápať, kam hlbšie sa dá ešte klesať

Ponáhľaš sa k cieľu, no zlým smerom
zadívaš sa chvíľu v úžase nemom
keď nazývaš tie veci nepravým menom
neveríš už ani vlastným vnemom

REFRÉN:

Koľko krát si vkročil do tej istej rieky, napriek tomu kričíš: „Dám si ešte! Dám si ešte!“
Koľko krát si zazrel sám seba v zrkadle, napriek tomu kričíš: „Si tu ešte? Si tu ešte?“
Koľko krát si vkročil do tej istej rieky, napriek tomu kričíš

Zobúdzať sa musíš, aj keď sa nechceš
zaspávať – to nechceš, aj keď musíš
zabúdať – to nevieš, aj keď tak veľmi chceš
zabávať sa musíš, aj keď sa nevieš

Okrádať sám seba o každé ráno
ovládať sám seba, sám sebe pánom
nevládať už ďalej ísť či stáť
nechápať, kam hlbšie sa dá ešte klesať

Aj keď netušíš
koľko vydržíš
stále si veríš
nepodceniť sa
nepreceniť sa
sám tomu neveríš

Kam?

Stále vpred! Stále vpred!
Nepoznáme vôbec strach
tento prístup nosí slávu
smelá pieseň na perách
zlyhať nemôžme
veď ľudstvu slúžime
naše meno žiari tak
že odráža sa vo hviezdach

Naše skvelé výrobky už pozná hádam každý
sme veľkí a budeme tu odteraz navždy
my bojujeme
a napredujeme
zaručene aj v ďalších bitkách zvíťazíme

REFRÉN:
Zástup horalov z kraja bryndze nadšene kričí
pred šikmookým školiteľom vzorne cvičí
kolektívnym nábožnenstvom nechajú sa viesť
lojalita, vyšší výkon, aj bez vyšších miezd

Chyťme sa, sme jedna nadnárodná rodina
o chvíľu nám bude patriť každá krajina
tváre sa vzdáme
svoju dušu predáme
z vďaky za rebríčky hodnôt, ktoré získame

Ste priebojní? Áno!
Cieľavedomí? Áno!
Hladní po úspechu? Áno! Áno! Áno!

Už sme ako v Kórei, či na Spartakiáde
na vyvlastnených pozemkoch skandujeme v rade

To, čo so mnou žije v byte

Žije to tu so mnou
a ja cítim, ako to dýcha
hlavne, keď všetci odídu
hlavne, keď som večer sám

Je to stále v tieni
ale je to veľké
a hrozné
a škaredé
a cíti, že sa toho veľmi bojím

Pozoruje ma to
a čaká to len na vhodnú chvíľu
aby mohlo zaútočiť

REFRÉN:
Vypadni už z hlavy mojej
nevracaj sa viac do nej
okamžite ma pusti
navždy sa strať
toto telo je len moje
povoľ pazúry svoje
môj byt taktiež opusti
nechcem sa báť
už sa nebudem báť
tak sa konečne strať

KOTÚČE DM

Najprv to bolo malé
no potom to rástlo s tým
ako som sa správal
a ako som žil

Raz, keď všetci opäť odídu
a budem len sám s tým
potom to už nevydržím
a v kúpeľni sa odstrelím

Zaznie výstrel
hrozitánske ticho
len zo spálne
bude počuť
chrapľavý, tichý smiech

Żaczek

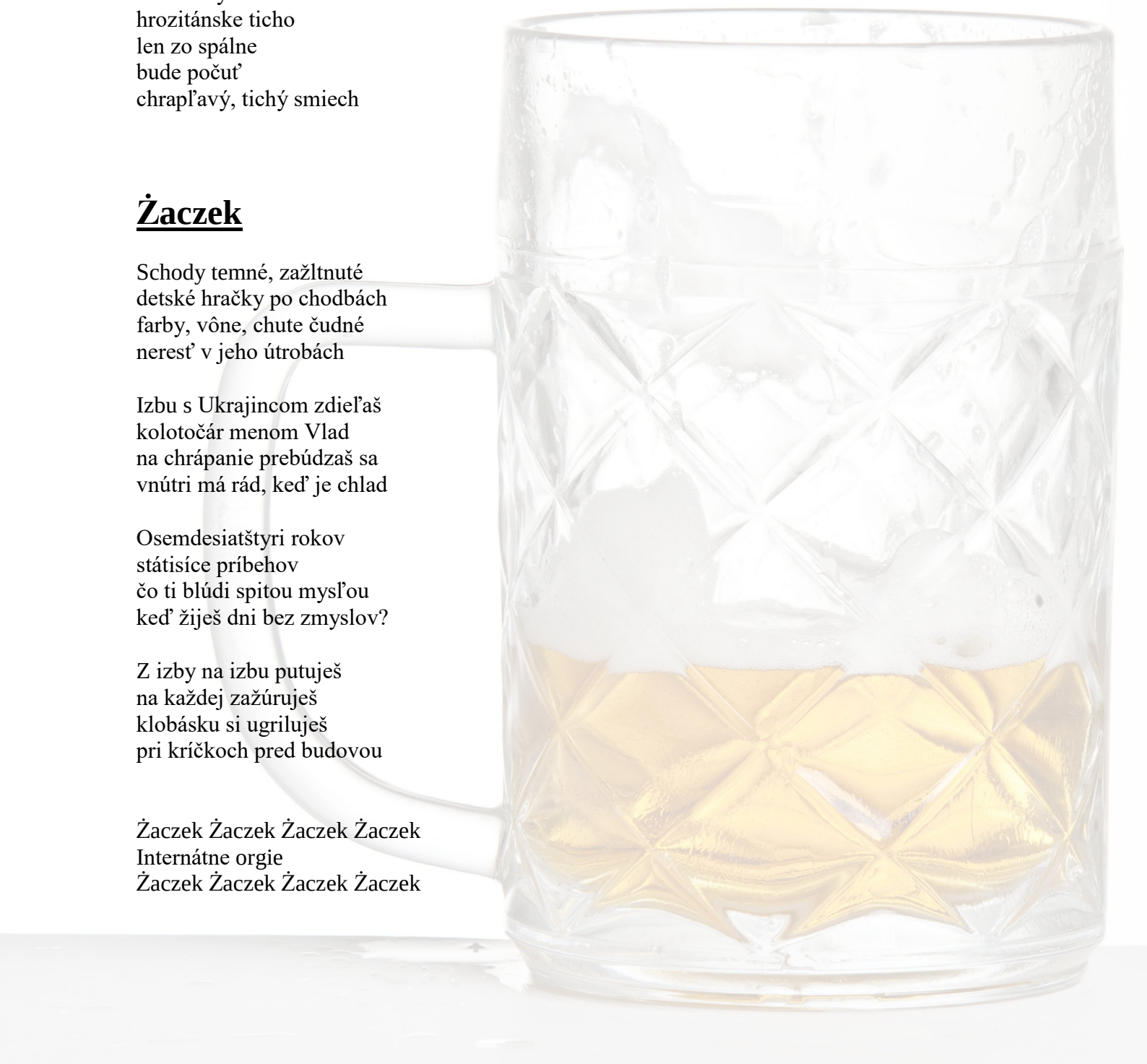
Schody temné, zažltnuté
detské hračky po chodbách
farby, vône, chute čudné
neresť v jeho útrobách

Izbu s Ukrajincom zdieľaš
kolotočár menom Vlad
na chrápanie prebúdzaš sa
vnútri má rád, keď je chlad

Osemdesiatštyri rokov
státisíce príbehov
čo ti blúdi spitou mysľou
keď žiješ dni bez zmyslov?

Z izby na izbu putuješ
na každej zažúruješ
klobásku si ugriluješ
pri kríčkoch pred budovou

Żaczek Żaczek Żaczek Żaczek
Internátne orgie
Żaczek Żaczek Żaczek Żaczek

opäť strácaš vedomie
Żaczek Żaczek Żaczek Żaczek
študenti, turisti, rodiny
Żaczek Żaczek Żaczek Żaczek
všetci sú tu vítaní

Gymnastika na prechode
prechode pre chodcov
disko-klubom sa už tiahne
zavíjanie besných psov

V páchnucej kuchynke varíš
obed, večeru, či raňajky?
A záleží vôbec na tom?
Radšej zahni do hnilej sprchy

Osemdesiatštyri rokov
státisíce príbehov
čo ti blúdi spitou mysľou
keď žiješ dni bez zmyslov?

Chuť života, pachuť smrti
miešajú sa v pohári
čo ak krídla pristrihne ti
čas, ktorý má na tvári

Zbytoční ľudia

Zakaždým tie isté tváre
v električke, na úradoch
na jediné nastavené:
plodiť samé nezmysly

Večer trčia v obývačkách
pri veľkých televízoroch
seriály zo života
opantajú im zmysly

Zaborení v močariskách
každodenných problémov
očarení apatiou
netúžia sa vyhrabať

Bez odporu, s plačom v očiach
hlavou večne sklonenou
svojim panovačným šéfom
vedia iba pritakať

Ciele a túžby
identicky idylické
opičia sa po sebe
no navzájom sa súdia

Uspokojíte sa s ničím
tiene vlastného ducha
bezvýznamne nevýznamní
zbytoční ľudia

REFRÉN:
Celý týždeň makajú
v sobotu upratujú
na nedeľný obed rezeň
shoppingom vrcholí týždeň
v pondelok sa musia vrátiť
k tej nenávidenej práci
Veď načo sa snažiť?
Keď takto sa dá žiť!

Rodíte sa, umierate
vo vedľajšej úlohe
Načo názor? Stačí nuda!
Sám s nohami na stole

Ľudia-tovar, v akčnej cene
konfekčne zatriedení
vyrovnaní, zarovnaní
s osudom zmierení

Rodáci

Ja čo by som chcel tak nemôžem
a ty by si aj mohol no nebudzeš
ja čo by som chcel tak nemôžem
a on čo by aj mohol no nedá si

KOTÚČE DM

REFRÉN:
Sme sedláci
nič na práci
volíme Mariána
dvíhame pravice... až do rána

Ja čo by som chcel tak nemôžem
a ty by si aj mohol no nebudzeš
ja čo by som chcel tak nemôžem
a ty čo by si mohol no nedáš si

REFRÉN:
Sme sedláci
nič na práci
hrdí Slováci
kebab žerúci... švárni junáci

